



"Aznar cobreix el desgast de Cañellas"

Dos anys i mig després de les eleccions municipals, troba raons per explicar la desfeta socialista a Palma?

—La veritat és que les enquestes ja anaven en aquest sentit. Es donaren diversos factors. Un era la disminució de la intenció de vot al partit socialista. Després s'han d'afegir factors locals: certa manca d'implantació del partit socialista a Palma, problemes interns del partit i les campanyes del Grup Serra dirigides contra mi i contra l'Ajuntament.

—Què opina de l'actual majoria del PP a l'Ajuntament de Palma?

—Voldria ser molt prudent. No m'agradaria, com ex-batle de Palma, que es pugui entendre com una crítica o com una comparació amb l'època en què jo governava..., però sí

**Ramon Aguiló,
ex-batle de Palma
(1979-1991),
membre de
l'executiva del
PSOE, és la gran
esperança del
socialisme balear
per a derrotar la
dreta.**

que és evident que hi ha, a banda de la crisi, una situació [a l'Ajuntament] molt peculiar. Abans hi havia un endeutament molt moderat, aproximadament del 13%, i en aquests moments arriba al 20%. A més s'han incrementat de forma substancial els impostos, en contradicció amb el que havia promès el PP. Aquests fets demostren que els problemes financers actuals de l'Ajuntament no són here-dats, sinó creats pels actuals gestors. Més enllà d'aquesta valoració general no voldria entrar en una crítica puntual i sistemàtica, que per a això ja hi ha la oposició, si bé he de dir que és cert que la gestió dels serveis va a pitjor i, fins i tot, determinats serveis no es fan, com la cultura, que quasi no existeix. I això, a pesar de la crisi, és atribuïble en gran part als actuals gestors.

—Nicolau Llaneres, candidat el 1991, ha dimisit de portaveu del grup municipal; sembla com si el PSIB ja donàs per perdudes les eleccions de 1995.

—El que passa és que la victòria del PP el 1991 va ser molt important. Si veim l'evolució electoral ens adonam que no hi ha, excepte el cas d'UCD, grans diferències entre una elecció i una altra. Si sumam a aquest fet que hi ha un cert decreixement del partit socialista, a nivell general, i un cert increment del PP... doncs, és difícil que el PP pugui perdre grans quantitats de vots el 1995 a Palma. A més, aquells que podria perdre potser els recuperaria en funció de la imatge de conjunt del PP.

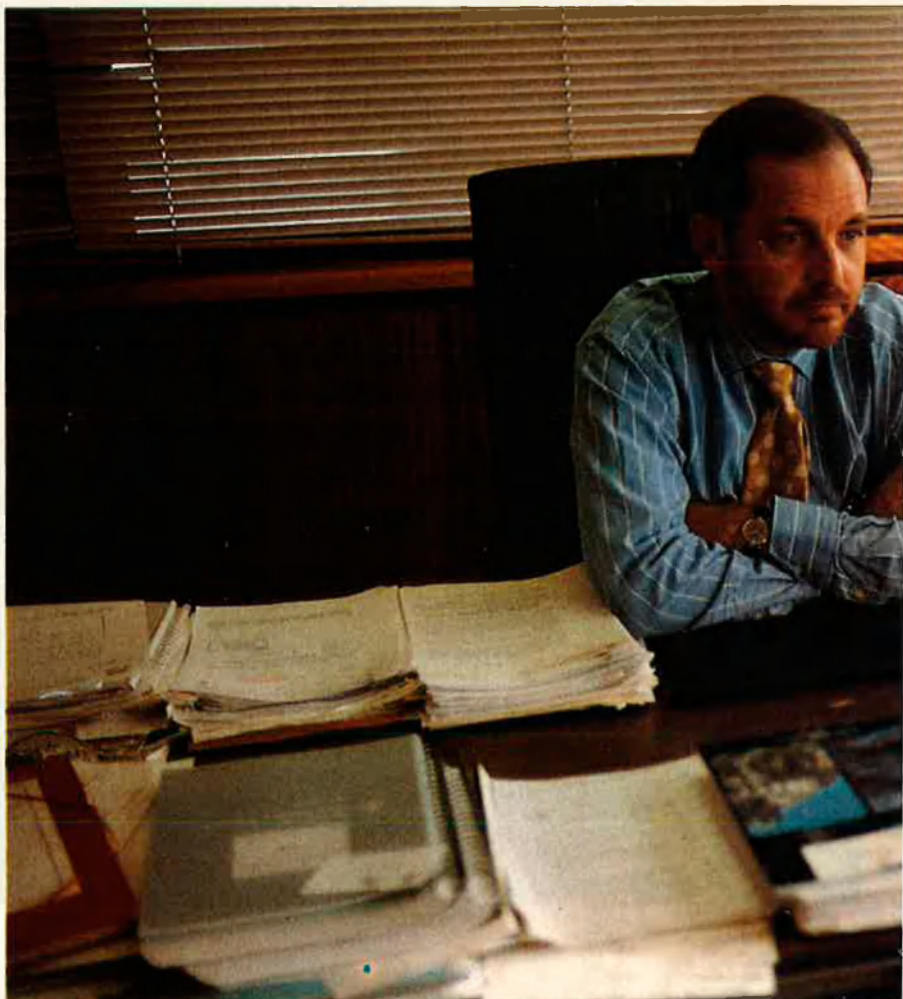
—El mateix passa a la comunitat, amb un Canellas que diu que té 191.000 vots, que són el resultat del PP a les passades generals?

—No. Els 191.000 vots no són deguts a la gestió i a la imatge de Canellas. L'èxit del PP a les Balears no és de Canellas, sinó d'Aznar. Canellas es presentà a l'Ajuntament de Palma l'any 1979 i ni tan sols sortí elegit regidor. El PP d'Aznar ha aconseguit la concentració del vot de centre-dreta. I el centre-dreta sempre ha estat majoritari a les Balears. En vista d'aquesta situació és molt improbable que, només amb els seus vots, el partit socialista pugui governar aquesta comunitat. Pot arribar a governar, però amb altres partits —com el PSM, EU o qualcun altre de centre—, perquè tot sol no ho crec, almenys a curt termini. El possible desgast del PP per l'acció de Govern a Balears es veu compensat per l'increment de la intenció de vot al PP com a alternativa en el conjunt del país. Aznar cobreix el desgast de Canellas. No és que Canellas tenguí, com pretén, els 191.000 vots.

—Ara fa poques setmanes el seu partit ha destituït el portaveu parlamentari, Francesc Obrador, i el nom de Ramon Aguiló està en boca de molts...

—Hi ha gent dins el partit que reclama un sistema de selecció de candidats que, tot i respectar-lo, crec que no s'avé a la cultura del partit socialista, a la qual jo em sent més proper. Jo no crec en cap procés de desfilada de models. No crec en aquest sistema a través del qual es tria aquell que convenç més els afiliats, o el que és més atractiu personalment, o el que dóna més copets a l'esquena, o el que visita més..., en fi, una mena de primàries internes on tots els pre-candidats desfilen davant les mirades expectants dels afiliats i al final voten a favor d'un o d'altre. Estic a disposició del meu partit, com sempre, però en principi ni tan sols m'he plantejat la possibilitat d'ésser candidat a la comunitat autònoma.

—Observant la relació de candidats socialistes derrotats per Canellas podem veure que Fèlix Pons perdé les eleccions autonòmiques de 1983, Francesc Triay, les de 1987 i

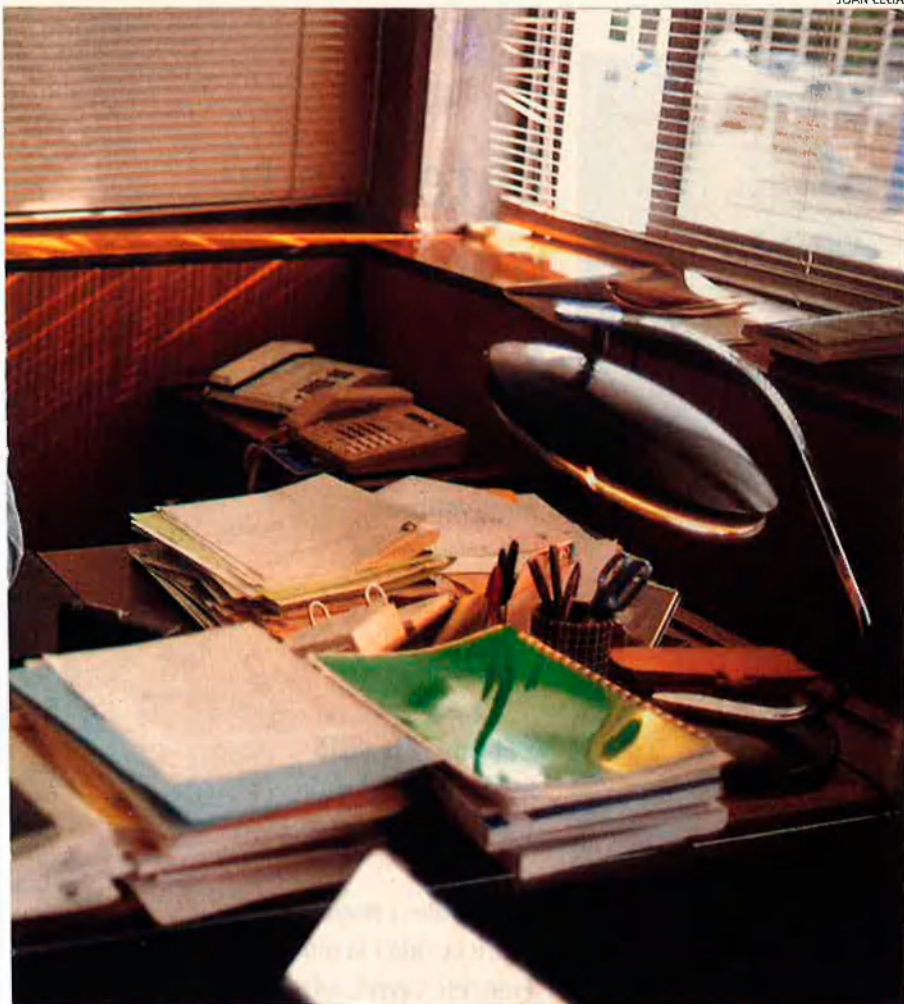


“Els problemes financers actuals de l'Ajuntament no són heredats, sinó creats pels actuals gestors.”

Francesc Obrador, les de 1991. Per la seva part Nicolau Llaneres perdé el 1991 contra Fageda a l'Ajuntament de Palma. Vostè és l'únic dirigent del socialisme balear que no ha perdut mai unes eleccions i que ha guanyat les tres en què s'ha presentat.

—(Rialles) Home, això no vol dir que no les pugui perdre... Bé, és cert, però el dirigent que més ha transcendit és Fèlix Pons i, com bé diu, va perdre unes eleccions poc temps després de la victòria històrica del 1982. Què podria significar això? Que existeix un determinisme segons el qual sempre hi haurà majoria conservadora a Balears? És una forma de veure-ho, però també n'hi ha d'altres, com la de pensar que es pot refer una situació com la de Balears si es fa un esforç que no s'ha fet: més unitat interna del partit i també una major projecció del partit cap a la societat, que ens vegin com un partit de govern. Aquest és el repte per a poder governar —amb el suport d'altres partits—. Si no s'aconsegueix, es presenti qui es presenti, no es guanyaran les eleccions.

—Passem a la política general de l'estat. Vostè és membre de l'executiva federal del PSOE. A vegades el situen com a renovador



i, en certa ocasió, vaig veure que el qualificaven de "neutre", què vol dir això?

—No ho sé. Són especulacions legítimes de la premsa. El que hi havia dins el PSOE era una situació en la qual els oficialistes donaven suport a la direcció compartida per Felipe González i Alfonso Guerra. Quan entre ells dos s'han donat diferències, hi ha hagut gent que, de cop, ha tombat la fidelitat cap a un d'ells, encara que abans tan oficialista era el seguidor de González com de Guerra.

—Vostè que està més acostat a les tesis dites renovadores...

—Per descomptat.

—...pensa que les diferències entre guerristes i renovadors poden trencar el partit?

—No ho crec. Històricament el partit sempre ha tingut diferències i l'herència històrica té bastant de pes. És un partit amb diferències històriques molt pronunciades, com les prietistes i les largocaballeristes —les quals, per cert, segons algunes interpretacions, van ser un dels motius de la derrota en la guerra—, però en canvi sempre conviuen dins el partit. Molta gent té interioritzades les diferències però no la possibilitat de trencar. Es poden produir abandons, però la possibilitat de tren-

"L'èxit del PP a Balears no és de Cañellas, sinó d'Aznar. Cañellas es presentà a l'Ajuntament de Palma l'any 1979 i ni tan sols va sortir elegit regidor. El PP d'Aznar ha aconseguit la concentració del vot de centre-dreta."

car, que es creï un nou partit... la veritat és que no la veig.

—De tota manera, algunes de les diferències expressades per Alfonso Guerra són molt importants. Em referesc als casos de les divergències en política econòmica i en política internacional, per exemple en el cas de Ietsin.

—Bé, sí, no puc deixar de reconèixer que determinades opinions publicades d'Alfonso Guerra reflecteixen una distància respecte al Govern que és de consideració. Però el que veig més difícil és que això es pugui traduir en discrepàncies entre el partit i el Govern. Serien diferències greus si el secretari general del partit fos Alfonso Guerra, però ho és Felipe González. En qualsevol cas podrien ser diferències d'un sector del partit, que no crec que sigui majoritari. En el pròxim congrés es podrà veure, però ni tan sols crec que vagi així perquè la feina que feim és treballar en el sentit d'assegurar el màxim nivell d'integració. No crec que es pugui plantejar una situació de vencedors, que controlen els òrgans de direcció, i de vençuts, fora d'aquests òrgans. Crec, de tota manera, que la majoria del partit està més identificada amb les posicions de Felipe González que no al contrari.

Ara bé, tornant a la pregunta, sempre és negatiu pel Govern que diferències com les que apuntava a la pregunta surtin a la llum pública. Segurament hi ha determinades decisions del món de les finances i del món de la inversió que estan pendents del nostre congrés. Són elements d'incertesa que amb vista al futur són preocupants.

—Parlant de congressos, el del PSIB-PSOE ja és pròxim, servirà per a fer la reordenació a què s'ha referit vostè abans?

—Jo ho voldria. Crec que hi ha molta gent fent feina en aquest sentit. Que després s'aconsegueixi... bé, s'haurà d'esperar un poc per a veure-ho.

—En temps de renovació en el PSOE, la renovació del PSIB passa per la substitució de tots o part dels actuals càrrecs directius?

—No, no necessàriament. No vol dir que no es pugui plantejar el relleu de persones, però no és cap condició imprescindible.

—Continuaran existint els corrents enfrontats en el PSIB després del pròxim congrés?

—No crec que el pròxim congrés es pugui plantejar en termes de representació en funció de corrents o sensibilitats. Sortosament s'ha superat aquesta divisió. Persisteixen, crec, diferències personals entre determinades persones que han mantingut liderat dins el partit, i això fa que hi hagi seguidors d'aquests dirigents interns, però en la majoria dels casos no són, ja dic, diferències ideològiques. No crec que es repeteixin les divisions en corrents que s'han donat en el passat.

Miquel Payeras